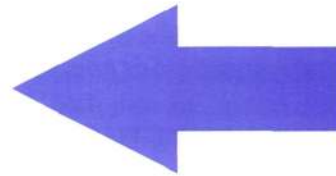

B	D	M	A	N	F	D	N	B	G	S	O	I	C	Y	S
K	O	E	I	J	B	V	L	M	P	A	N	S	M	E	N
I	C	N	H	C	L	E	A	J	F	K	T	D	R	P	A
B	T	C	A	T	A	L	U	N	Y	A	N	P	L	H	L
Q	O	P	D	V	B	I	D	C	I	O	L	A	P	Z	A
F	R	D	G	J	E	C	L	B	N	J	N	R	K	O	T
C	S	K	B	N	S	N	D	I	S	A	H	L	R	S	A
M	E	O	M	F	P	A	T	M	T	V	S	O	A	I	C
D	R	A	L	F	A	G	O	U	J	N	P	B	R	M	S
H	E	F	Q	P	N	Q	R	M	R	P	E	D	T	W	O
C	S	G	I	S	Y	A	K	F	O	A	R	F	P	R	S
G	J	B	N	N	A	T	M	P	S	Q	V	N	X	C	I
A	F	M	E	O	A	I	S	E	L	G	S	E	V	S	A
N	E	C	Q	T	N	L	C	H	R	I	R	M	R	W	P
D	G	A	U	D	I	Z	A	T	Q	G	O	L	P	D	T
E	J	P	B	M	O	F	M	I	S	B	T	N	I	R	U

SOPA DE LLETRES

Busca places d'Alpicat

Mots encreuats

HORIZONTALS

- 1-Fruita de tardor
- 2-Nom de l'illa romana Consonant
- 3-Eròtic Vocal
- 4-Veritable (al evés) Déu egipci (al evés)
- 5-Extraterrestre Conjunció adversativa
- 6-Carl (humorista) Tel. notícies
- 7-Llengua del novel·lista Estranyesa
- 8-Persona que motiva

VERTICALS

- 1-Recipient de pal·la (fem.)
- 2-Compte Consonant nasal
- 3-Necessari per a la reproducció Prefix
- 4-Actuació del mag. Manat de flors
- 5-Fada sense fricatiu Fruita dolça
- 6-Sortida de fanal Vocal Preposició (al evés)
- 7-No és l'itina. Moltes (al evés)
- 8-Fer carícies

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2							■	
3								
4					■	■		
5			■	■				
6						■		
7		■						
8								

Si voleu presentar articles per a la propera edició d'*El Nou Pinetell*, podeu fer-los arribar personalment a l'Ajuntament, en català i en disquet, que us serà retornat, o enviar-los per correu electrònic a l'adreça agilart@alpicat.ddl.net, abans del dia 14 de febrer de 2006.

Entrevista a José Narciso Pastor Sáez

per Robert Queral i Marçal Abella

Les entrevistes realitzades en la nostra secció tenen un denominador comú: els entrevistats tenen alguna mena de relació amb el nostre poble. En José Narciso Pastor Sáez viu al nostre poble des de l'any 1995, és enginyer tècnic agrícola (especialista en hortofructicultura i jardineria) per la Universitat de Saragossa i doctor enginyer agrònom per la Universitat de Lleida.

Actualment imparteix classes a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària. El seu camp són els cultius ornamentals, la jardineria i el disseny i gestió d'espais verds.

La primera pregunta és obligada, i sobretot després d'un any com el que ha passat la nostra fructicultura.

Pregunta. Quin futur veu a la fructicultura de les nostres terres?

Resposta. És una pregunta complicada i més enguany, perquè el fructicultor està enfadat pels resultats econòmics d'aquesta campanya. Jo crec que passa molt per la reconversió varietal, intentar trobar el material vegetal que el consumidor necessita i una reestructuració del sector a nivell de comercialització. En temes de comercialització, el nostre és un país on cadascú tira pel seu costat. Holanda, per exemple, té clara la importància de la comercialització. També crec que els que puguin millorar les despeses també tindran futur. Nosaltres no podem competir en despeses de mà d'obra, però sí en qualitat del producte acabat.

P. Què en pensa de reconversió varietal? Entesa que des de l'Administració assessorarien els fructicultors per tal de determinar quines varietats són més adequades a un lloc, i al mateix temps no tenir una superproducció en unes determinades varietats.

R. Realment és difícil trobar un punt en comú que sigui interessant per al productor i que a la vegada sigui assumible pel consumidor. Entenem com a reconversió varietal com el que el consumidor vol. Aquest punt el productor el té clar i les administracions haurien d'afavorir aquesta transformació. Realment el que sembla, en determinades ocasions, és que l'Administració va per un costat i la producció per un altre. El pagès el que vol és portar la fruita a la cooperativa i després que la liquidació

surti bé. Però malgrat això estem en un món global, de tal manera que sembla que no pot importar el que fem a Lleida o el que fan a qualsevol lloc d'Itàlia, i realment sí que importa perquè entrem en competició per mercats. L'Administració hauria d'estar més a prop del sector per realment escoltar els problemes reals. L'Administració ha d'adonar-se que ha de solucionar els problemes més propers i deixar-se de xifres macroeconòmiques, gestionar millor les arrancades d'arbres, gestionar millor la competència deslleial entre països de fora de UE: són èpoques complicades. Realment penso que el que sortirà endavant és aquell que estarà més preparat per competir en costos de producció; és difícil competir amb països que tenen les despeses més baixes que les nostres.

En temes de comercialització, el nostre és un país on cadascú tira pel seu costat.

P. Com afectarà l'entrada, en el món rural, dels països que recentment han accedit a la Comunitat Europea?

R. Jo crec que sols poden competir com a països en vies de desenvolupament; les seves despeses socials no són tan elevades com les nostres. El nostre millor avantatge és poder lligar la nostra producció a l'ambient mediterrani, cosa que no passa en aquests països. Em preocupen més països que estan a la porta d'entrada, com Turquia, perquè ells també poden gaudir d'un ambient mediterrani i evidentment amb unes despeses més baixes. Resumint, penso que els països de l'est no em

preocupen massa, però sí els de l'òrbita del mediterrani, perquè poden aportar a la Comunitat productes amb el segell de l'ambient mediterrani i a costos més petits.

P. Els tercers països (Xina), amb els quals la Comunitat Europea vol establir relacions comercials, a part d'acabar d'enfonsar el sector, com pensa vostè que salvaran les qüestions que per al mercat europeu són importants, com per exemple, la no utilització de determinats productes fitosanitaris que a Europa estan prohibits?

R. Fa patir una mica que aquesta dinàmica de globalització agafi de ple tot el que és la fructicultura. He de dir, que a mi, la fruita de la Xina no em fa patir. La que realment em fa patir és la fruita que ens pugui venir sense control fronterer, fet que està passant amb països com el Marroc i on realment les despeses de transport són més petites. Aquests realment sí que arriben a col·locar fruita amb unes despeses més baixes. En determinats sectors els aranzels són nuls. Jo pateixo perquè si arriba a la fruita i països com el Marroc i de les zones més al sud poden entrar fruita en aquestes condicions, aquests sí que realment ens poden fer mal. De la mateixa manera que han fet mal a l'horticultura, amb el tema dels tomàquets i altres cultius. Tenen una climatologia molt generosa i arriben a produir

moltíssim amb unes despeses de mà d'obra molt més reduïdes que les nostres.

P. Quines creu vostè que podien ser les opcions per als joves que volen continuar en l'agricultura?

R. La modernització i saber gestionar l'explotació agrària. Això és fàcil de dir i difícil de portar a la pràctica. Això s'aconsegueix estant a l'última, en la mesura del que sigui possible, tenint varietats de ser susceptibles de ser agafades pel mercat, fent servir la tecnologia que ens permeti reduir despeses. Al final de l'any han de sortir els números. Crec que per als joves és difícil, però tot passa per la competitivitat i per fer rendibles les explotacions.

Realment el que sembla, en determinades ocasions, és que l'Administració va per un costat i la producció per un altre.

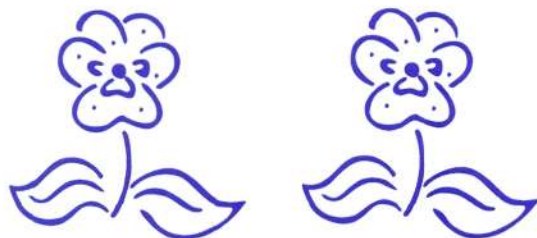

P. Una de les seves especialitats és la jardineria, quines característiques principals ha de tenir un jardí?

R. Estem en un moment on la gent demana espais verds, jardins, perquè tenir això és sinònim de qualitat de vida. Actualment estem en un país on, un cop plena la panxa, pensem en l'esperit. Els paràmetres bàsics d'un jardí han de ser un espai plenament integrat en l'entorn on s'ha de desenvolupar i amb equilibri amb els recursos, de tot tipus, que pugui necessitar. Un espai verd públic ha de ser sostenible; vol dir que sigui capaç de viure amb els mínims recursos (hídrics, humans...) Hem de dissenyar un jardí que tingui una despesa hídrica o de qualsevol manera basada amb criteris tècnics per tal de poder optimitzar aquest s recursos.

És demagògic dir que la gespa és una malbaratadora d'aigua.

P. I tenint en compte la climatologia de la nostra província, com veu els jardins, en general? Que els falta i que els sobra?

R. A la plana de Lleida tenim unes condicions climatològiques molt específiques. La generositat amb la pluviometria no existeix. Parlem d'una zona, la nostra, en què la pluviometria és de 360 l/m^2 , la mitjana d'Espanya ronda el 680 l/m^2 . Pensem que el llindar que separa les zones de desert està situat al voltant dels 200 l/m^2 . Aquest condicionant climatològic ens limita a l'hora de crear un espai verd. Hem d'aconseguir dissenyar l'espai verd de tal manera que pugui satisfer, des de tots els punts de vista, a la majoria dels usuaris arribant a una aportació, com a màxim, de 680 l/m^2 . Per això no cal pensar a suprimir la gespa, però tampoc hem de pensar a traslladar les espècies de països més humits al nostre. És demagògic dir que la gespa és una malbaratadora d'aigua. Podem escollir un tipus de gespa que pugui anar bé a les condicions de zona semiàrida. Hem de defugir de les espècies que puguin necessitar molta aigua, però no cal prescindir de la gespa

